

Minister Funduszy i Polityki Regionalnej

Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz

Warszawa, data: 11 lipca 2024 r.

znak sprawy: DRP-VIII.054.4.2024.MK

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 3393 Pani Poseł Małgorzaty
Gromadzkiej w sprawie wykreślenia Zamościa z programu "Rządowy program
rozwoju obszaru Karpat Wschodnich i Rostocza na lata 2023-2030"

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację przedstawiam następujące informacje.

Przyjęty w październiku 2023 r. „Rządowy program rozwoju obszaru Karpat Wschodnich i Rostocza na lata 2023–2030” koncentrował się na rozwiązywaniu problemów społeczno-gospodarczych wskazanych w nim obszarów, a pomijał kwestie związane z koniecznością podjęcia interwencji mającej na celu poprawę sytuacji wszystkich samorządów leżących bezpośrednio przy północno-wschodniej granicy. Mając na uwadze powyższe, podjęto decyzję o rozszerzeniu zakresu wsparcia w ramach tego programu, zarówno w wymiarze terytorialnym, jak i co do rodzaju interwencji. Konsekwencją tego była zmiana nazwy programu na oddający jego specyfikę tytuł, tj. „Rządowy program rozwoju północno-wschodnich obszarów przygranicznych na lata 2024–2030” (dalej: Program).

Objęcie Programem nie tylko części województw lubelskiego i podkarpackiego, ale także podlaskiego i warmińsko-mazurskiego sprawia, że wszystkie obszary przy północno-wschodniej oraz wschodniej granicy doświadczające podobnych problemów w związku z inwazją rosyjską na Ukrainę lub nieprzyjaznymi działaniami ze strony Białorusi oraz Federacji Rosyjskiej, otrzymują równe szanse w dostępie do środków budżetu państwa, a sam Program staje się bardziej solidarnym i kompleksowym instrumentem realizacji polityki rozwoju w samorządach położonych na tych terenach.

Zmiana zakresu terytorialnego wsparcia względem programu przyjętego w 2023 r. uzasadniona była potrzebą interwencji z poziomu krajowego nie tylko tam, gdzie nastąpił znaczący napływ uchodźców z Ukrainy, ale również tam, gdzie na skutek pogorszenia relacji z Federacją Rosyjską i Białorusią najsilniej odczuwalne są ograniczenia w ruchu oraz handlu transgranicznym. Obszary przygraniczne województw podlaskiego oraz warmińsko-mazurskiego sąsiadujące odpowiednio z Białorusią oraz Obwodem Królewieckim najsilniej odczuwają skutki sankcji wprowadzanych zarówno w relacjach bilateralnych, jak i ograniczeń wynikających z kolejnych pakietów sankcji unijnych. Obok utraconych korzyści wynikających z handlu transgranicznego dostrzec trzeba też kwestie związane m.in. z obniżonym poziomem poczucia bezpieczeństwa mieszkańców terenów przygranicznych (w tym także z „Przesmyku suwalskiego”, który to obszar graniczy bezpośrednio z Litwą, ale znajduje się w bliskim sąsiedztwie granic z Federacją Rosyjską oraz Białorusią) wynikającym z konfrontacyjnej postawy sąsiadów oraz prowadzonymi działaniami hybrydowymi, takimi jak nielegalny przemyt imigrantów z krajów afrykańskich, czy zmniejszeniem zainteresowania pobylem na tych terenach ze strony turystów.

Uwzględnienie północno-wschodnich obszarów przygranicznych w ramach Programu, przy niezmiennym budżecie, spowodowało potrzebę ograniczenia zakresu terytorialnego do jednostek samorządu terytorialnego (JST) znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie granicy zewnętrznej UE. Brak koncentracji terytorialnej przy ograniczonych środkach budżetowych doprowadziłby do znaczącego zmniejszenia skuteczności planowanej interwencji.

Jednocześnie chcę podkreślić, że JST nie objęte programem mogą korzystać z licznych źródeł finansowania działań rozwojowych pochodzących ze środków UE (m.in. Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej na lata 2021–2027, programy regionalne oraz Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności).

Z poważaniem

Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz

/podpisano elektronicznie/